

ת"פ (אשקלון) 24009-06-23 - מדינת ישראל נ' רועי רצון

ת"פ (אשקלון) 24009-06-23 - מדינת ישראל נ' רועי רצון/שלום אשקלון

ת"פ (אשקלון) 24009-06-23

מדינת ישראל

נגד

רועי רצון

בית משפט השלום באשקלון

[19.12.2024]

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן

ע"י ב"כ עוה"ד ליבת אביטל אזולאי

ע"י ב"כ עוה"ד ירון סולאש

החלטה בבקשה להורות על ביטול כתב אישום

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ב-2 אישומים 2 עבירות גניבת תוצרי עבודה, בהתאם לסעיף 384א(א)(2) ל-חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). לפי עובדות כתב האישום, בתאריכים 27.4.23 ו-12.5.23 גנב הנאשם 138 "באלות חציר" ממושב יכני. על פי עובדות כתב האישום הגניבה התבצעה כך שהנאשם הכווין את חסן אבו פארחן (להלן: אבו פארחן), עובד טרקטור ומועסק על ידי אמין אבו לטיף (להלן: אבו לטיף) ואת אבו לטיף למיקום באלות החציר במשקים החקלאיים במושב יכני - וזאת לאחר שסוכם בין הנאשם לבין אבו לטיף, כי הנאשם יחזיר לאבו לטיף חוב בסך ₪ 50,000 (להלן: החוב) באמצעות באלות החציר. השתלשלות ההליך

2. כתב האישום הוגש ב-11.6.23 ולאחר מספר דחיות (רובן על רקע המצב הביטחוני), ב-8.5.24 תוקן בהוספת עדי תביעה ונמסר מענה מפורט מפי ב"כ הקודם. במסגרת המענה המפורט כפר הנאשם במרבית עובדות כתב האישום, לרבות בקיומו של החוב ובשווי באלות החציר. הנאשם אישר כי היו בינו לבין אבו לטיף ואבו פארחן שיחות, במסגרתן הכווין מי מהם לכיוון באלות חציר במקומות שונים בכל פעם שמכר לאבו לטיף, אך הכחיש הכוונה לבאלות חציר במשקים של נפגעי העבירות. נקבע לשמיעת ראיות בתאריכים 22.9.24, 6.11.24, 24.11.24 ו-12.12.24.

3. למועד ההוכחות הראשון ב-2.9.24 הנאשם לא התייצב מפאת מחלה (הוצג אישור רפואי). בדיון ההוכחות ביום 6.11.24 החלה להישמע פרשת התביעה, לאחר שב"כ הנאשם הקודם חזר בו מבקשתו לשחררו מייצוג לדיון הנ"ל, אך עמד על בקשתו לדיונים הבאים. משכך בתום שמיעת הראיות מונה לנאשם עו"ד מהסנגוריה הציבורית. לדיון ב-24.11.24 הנאשם שוב לא התייצב מפאת מחלה וכן מאחר שלא נפתח לו חלון באיזוק האלקטרוני. התייצב מתמחה ממשרדו של ב"כ הקודם ללא התיק וחזר על בקשתם להשתחרר מייצוג. כמו כן התייצבה נציגת הסנגוריה הציבורית והסבירה כי בשל טעות לא מונה לנאשם עו"ד מטעם הסנגוריה הציבורית, ביקשה דחיה על מנת לאפשר לסניגור שימונה ללמוד את התיק וביקשה לקבוע דיון גישור, שהתקיים ב-4.12.24 בפני סגנית הנשיא, כב' הש' חלפון-נזריאן. ב-10.12.24 נעתרתי לבקשת ב"כ הנוכחי של הנאשם והדיון שהיה קבוע ליום 12.12.24 נדחה ליום 23.12.24, על מנת לאפשר לו לקבל את חומרי החקירה וללמוד את התיק. כמו כן נקבע מועד נוסף ב-25.12.24 ב-15.12.24 הוגשה בקשה שכותרת "בקשה (דחופה) לביטול כתב האישום" (להלן: הבקשה), בהתאם לסעיף 149(4) ל-חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ). ב"כ המאשימה הגיבה לבקשה היום, 19.12.24 (להלן: התגובה).

המסגרת הנורמטיבית ויישומה בתיק שלפני

4. אקדים מסקנה להנמקה - אין מקום להורות על ביטול כתב האישום. הלכה פסוקה היא, כי יש לבחון אם ניתן לרפא פגמים בהליך באמצעים מתונים ומידתיים מביטול כתב אישום [ראו והשוו ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ' (31.3.05) (להלן: הלכת בורוביץ'), רע"פ 1498/07 הרשברג נ' מדינת ישראל (18.3.07)]. אמנם, "... החלטה לגבי אופן ניסוח כתב אישום היא במובהק מסוג ההחלטות שבליבת הסמכות ושיקול הדעת של התביעה..." [סעיף 5 לפסק דינו של כב' הש' (כתוארו אז) עמית בבג"ץ 199/18 בן טובים נ' מדינת ישראל (20.3.18)] - אלא שיש "משמעות ניכרת" לנוסח כתב האישום ו-"ברי כי נדרשת הקפדה של ממש על ניסוחו", שכן, כפי שנקבע בסעיף 26 לפסק דינו של כב' הש' דנצינגר ב-רע"פ 2581/14 יקותיאלי נ' מדינת ישראל (12.2.15) (להלן: ענין יקותיאלי) "ניסוח בלתי מוקפד של כתב האישום עלול לשבש את הגנת הנאשם. ניסוח שגוי עלול לגרום להתגוננות בלתי אפקטיבית, להתגוננות מפני עניינים בלתי רלוונטיים או ל'הפקרת' קו החזית העיקרי". זאת ועוד - "כתב האישום הוא המסמך המכונן של ההליך הפלילי... זהו המסמך עימו נדרש הנאשם להתמודד. הוא המגלה לנאשם מהם המעשים או המחדלים המיוחסים לו ומהן הנסיבות המפלילות שאפפו אותו..., ומאפשר לו להעריך את ה'סיכון' הרובץ לפתחו. במובן זה, כתב האישום שוטח בפני הנאשם את עיקר עמדתה של המאשימה, ומאפשר לו להיערך להליך הפלילי ולכלכל את צעדיו..."

5. צודק ב"כ הנאשם כי להוכחת היסודות העובדתיים של עבירת גניבת תוצרי עבודה, בהתאם לסעיף 384א(2) ל-חוק העונשין, על המאשימה להוכיח את היסודות העובדתיים של עבירת הגניבה, שהוגדרה בסעיף 383 ל-חוק העונשין כך -

(א) אדם גונב דבר אם הוא -

(1) נוטל ונושא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעל, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע;

(2) בהיותו מחזיק כדן דבר הניתן להיגנב, בפקדון או בבעלות חלקית, הוא שולח יד בו במרמה לשימוש שלו או של אחר שאינו בעל הדבר.

(ב) ...

(ג) לענין גניבה -

(1) "נטילה" - לרבות השגת החזקה -

(א) בתחבולה;

(ב) בהפחדה;

(ג) בטעות הבעל ובידיעת הנוטל שהחזקה הושגה כך;

(ד) במציאה, אם בזמן המציאה מניח המוצא שאפשר באמצעים סבירים לגלות את הבעל;

(2) "נשיאה" - לרבות הסרת דבר ממקומו, ...;

(3) "בעלות" - לרבות בעלות חלקית, החזקה, זכות החזקה או שליטה;

(4) "דבר הניתן להיגנב" - דבר בעל ערך שהוא נכסו של אדם, ...

6. צודק ב"כ הנאשם כי עובדות כתב האישום מתארות שאבו פארחן ואבו לטיף הם אלו שנטלו את באלות החציר ונשארו אותן מהמשקים של נפגעי העבירה. אלא שמקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי ניתן לגנוב דבר גם באמצעות אחר או אחרים וכי בעובדות כתב האישום נרשם שאבו פארחן ואבו לטיף נטלו את באלות החציר ונשארו אותן מהמשקים של נפגעי העבירה בהתאם להכוונתו לגבי מיקום באלות החציר והוראתו להעמיס אותן על המשאיות, באמצעות באלות החציר נטלו ונשארו מהמשקים של נפגעי העבירה, על פי הוראת הנאשם ובהמשך לסיכום בינו לבין אבו לטיף, כי בדרך זו יחזיר לאבו לטיף את החוב. לא למותר לציין, כי ב"כ הנאשם אף לא חלק על כך שהנאשם הוא זה שמסר לאבו פארחן ולאבו לטיף מידע על מיקום באלות החציר. משכך, ככל שקיים פגם - פגם זה קיים בהעדר ציון בסעיפי עובדות האישומים, כי הנאשם גנב את באלות החציר באמצעות אבו פארחן ואבו לטיף ובהעדר ציון סעיפי החיקוק.

7. בהקשר זה אציין, כי נקבע לא אחת, שהמאשימה לא חייבת לציין בכתב האישום איזה או אילו מסעיפיו הקטנים של סעיף 29 ל-חוק העונשין מיוחס או מיוחסים לנאשמים ואת האופן בו מבססות עובדות כתב האישום את יסודות העבירה, שכן, כפי שנקבע בסעיף 25 לפסק דינו של כב' הש' דנציגר ב-ענין יקותיאל - "יוצא, כי כתב האישום נדרש להכיל את העובדות ואת העבירות, אך אין הוא נדרש לפרט את האופן בו מבססות העובדות את יסודותיהן של העבירות... התביעה אינה נדרשת לעמוד בכתב האישום על ההנמקה המשפטית, וממילא אין בית המשפט נדרש לתור אחר הנמקה זו בתכני כתב האישום...".

8. חרף זאת, על מנת לאפשר לנאשם בתיק שבכותרת להתגונן כיאות, ראוי בעניינו לתקן את כתב האישום ולהוסיף סעיפיו הקטנים הרלוונטיים של סעיף 29 ל-חוק העונשין, אליהם הפנתה ב"כ המאשימה בתגובתה. נוכח השלב בו נמצא ההליך יש לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן מפני תיקון זה, אשר למעשה בא להיטיב עימו ולהעמידו על טענת המאשימה לגבי אופן ביצוע העבירות לגישתה.

סוף דבר

9. בהתאם להוראות סעיף 150 ל-חסד"פ בית המשפט "רשאי...לתקן את כתב האישום", אם "נתקבלה טענה מקדמית". בהינתן השלב בו מצוי ההליך, מצאתי לנכון לקבל בקשת ב"כ המאשימה ולהורות על תיקון כתב האישום, כך שלהוראות החיקוק יתווספו סעיפים 29(א), 29(ג) ו-29(ג)4 ל-חוק העונשין ובנוסף להורות שבסעיפים העובדתיים של כל אחד מהאישומים תיחס המאשימה את האופן בו לגישתה ביצע הנאשם את הנטילה והנשיאה. כתב האישום המתוקן יוגש בפתח הדיון הקבוע ביום 23.12.24 עם העתק לנאשם ולבא-כוחו.

10. בכפוף לאמור בסעיף 9 להחלטה - הבקשה לביטול כתב האישום נדחתה.

ודוק, הנטל להוכחת קיום העובדות המתוארות בסעיפים העובדתיים, לרבות אלו שעל המאשימה להוסיף כפי שנקבע בסעיף 9 להחלטה ולקיום תנאי סעיפים 29(א), 29(ג) ו-29(ג)4 ל-חוק העונשין - רובץ על המאשימה. ניתנה היום, י"ח כסלו תשפ"ה, 19 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.